

عنوان مقاله:

برآورد همخونی در جمعیت گاو میش ایران

محل انتشار:

سومین همایش ملی گاو میش (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

معصومه رضایی - دانشجو دکتری تغذیه دانشگاه پردیس کشاورزی رازی کرمانشاه

جمال فیاضی - دانشیار دانشگاه کشاورزی و منابع طبیعی رامین خوزستان

خلاصه مقاله:

گاو میش، دام بومی شاخصی است که سابقه پرورش آن در ایران به هزاران سال قبل می رسد و نسبت به گاو بومی منطقه از نظر میزان تولید شیر، چربی شیر و سرعت افزایش وزن روزانه، برتر می باشد. همچنین امتیازاتی از قبیل مقاومت در برابر بیماری ها، سازگاری با شرایط محیطی مختلف و استفاده بهتر از مواد خشبی نامرغوب را دارا می باشد. هدف پژوهش بررسی مقدار همبستگی و تغییرات آن در طی 4 دهه اخیر در میان جمعیت گاو میش ایران، که اطلاعات شجره 42962 راس که طی سالهای 1350 تا 1392 توسط مرکز اصلاح نژاد و بهبود تولیدات دامی کشور جمع آوری شده بود، استفاده شد. که پس از بررسی در نرم افزار Excel و برآورد همخونی با الگوریتم ليو و میوسن و بررسی آن با نرم افزار SAS9.1 صورت گرفت. نتایج این تحقیق نشان داد که تعداد حیوانات همخون در شجره در این جامعه 1525 راس بود. میانگین ضریب همخونی در جامعه جهت همخون گاو میش های ایران 0/52 درصد شد. روند تغییرات سالیانه ضریب همخونی 0/36 درصد (در بین دام های همخون) و به لحاظ آماری بسیار معنی دار بود ($p < 0/01$). این نشان از افزایش روز افزون افراد همخون در این جمعیت است. باید میزان همخونی در جامعه گاو میش های ایران را کنترل کنیم تا از اثرات سوء آن برحذر باشیم.

کلمات کلیدی:

همبستگی، ضریب همخونی، گاو میش

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/738361>

